

CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES
DE CATALUNYA

Nota en relació amb el Dictamen del Consell de Garanties Estatutàries 20/2014, de 10 de setembre, sobre el Reial decret 413/2014, de 6 de juny, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus

Conclusions del Dictamen:

Primera. *L'article 8 del Reial decret 413/2014, de 6 de juny, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus, no és contrari a la Constitució ni a l'Estatut. Adoptada per unanimitat.*

L'article 8 del Reial decret 413/2014 estableix determinades obligacions formals a càrrec dels titulars de les instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta norma reglamentària, consistents en remetre informació i documentació, per via electrònica, al Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme. L'apartat primer d'aquest precepte es refereix a la informació necessària per elaborar les estadístiques relatives al compliment dels objectius nacionals en matèria d'energies renovables i estalvi i eficiència energètica»; i el segon, que només afecta els titulars d'instal·lacions inscrites en el registre de règim retributiu específic, es refereix a la informació que serveix «per a l'establiment i revisió adequats» de l'esmentat règim retributiu.

El precepte esmentat no vulnera les competències reconegudes en l'article 133.1 EAC perquè, d'una banda, la recollida i la remissió d'informació a una administració pública, per si sola no pot ser qualificada com a funció executiva, sinó com un instrument que pot ser utilitzat als efectes més diversos, fins i tot de naturalesa purament estadística o d'avaluació d'altres polítiques públiques. D'altra banda, la regulació continguda en l'article 8 del Reial decret ni afecta ni impedeix a la Generalitat exercir la seva competència compartida en l'àmbit de l'energia (art. 133 EAC), de manera que pot establir autònomament, i per al seu propi ús, instruments d'informació que no només poden incloure els previstos a l'article 8, sinó també aquells altres que es considerin oportuns. A més, finalment, l'article examinat no produeix els efectes nocius de mantenir administracions paral·leles o duplicitats administratives, perquè únicament es tracta de la remissió d'informació per via electrònica.

Segona. *L'article 30 del Reial decret 413/2014, de 6 de juny, és contrari a l'article 133.1.a EAC. Adoptada per unanimitat.*

L'article 30 encomana a l'Administració General de l'Estat la realització d'inspeccions periòdiques i aleatòries sobre les instal·lacions de producció d'energia subjectes al règim retributiu específic, amb la finalitat de «comprovar el compliment dels requisits necessaris per a l'atorgament i manteniment d'aquest dret».

Aquest precepte vulnera l'article 133.1.a EAC que, amb la màxima claredat i precisió, estableix una regla simple i directament aplicable d'acord amb la qual correspon a la Generalitat la competència sobre «l'exercici de les activitats d'inspecció i control de totes les instal·lacions existents a Catalunya». L'esmentada regulació no troba empara, a més, en la jurisprudència constitucional que ha admès, amb caràcter excepcional, la naturalesa bàsica de determinats actes d'execució. Aquesta jurisprudència, i la doctrina consultiva establerta pel Consell, únicament accepta la reserva a l'Estat de funcions executives materialment bàsiques quan resultin complements necessaris per aconseguir la necessitat objectiva a què respon la competència estatal sobre les bases i, al mateix temps, no es puguin emprar mecanismes de

cooperació i coordinació per tal de garantir l'adequat grau d'homogeneïtat en l'exercici de les funcions executives per part de les comunitats autònomes. En aquest cas, en canvi, l'Administració de l'Estat pot fixar els criteris a què s'han d'ajustar aquestes funcions d'inspecció, segons les característiques de cada instal·lació, i fins i tot seria desitjable que, per via de comunicació i auxili administratiu o mitjançant conveni, ambdues Administracions establissin el calendari d'inspeccions periòdiques i aleatòries a realitzar, per la qual cosa no pot justificar-se l'exclusió de la competència de la Generalitat que implica l'article 30 del Reial decret.

Tercera. *L'article 35.1.a.i del Reial decret 413/2014, de 6 de juny, és contrari als articles 133.1 EAC i 149.1.22 CE.
Adoptada per majoria.*

L'article 35.1.a.i atribueix a l'Administració General de l'Estat la competència per autoritzar la posada en funcionament de noves instal·lacions de producció d'energia elèctrica, així com la seva modificació, transmissió i tancament temporal o definitiu, quan aquestes tinguin una potència elèctrica instal·lada superior a 50 MW.

Aquesta regulació deriva de la previsió legal equivalent en l'article 3.13.a de la Llei 24/2013, de 26 de novembre, del sector elèctric, que, a la vegada, té el seu precedent en l'article 3.2.a de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, en la reacció donada per la Llei 17/2007, de 4 de juliol. La STC 181/2013, de 23 d'octubre, es va pronunciar sobre la constitucionalitat d'aquest darrer precepte legal i va considerar que el criteri de la potència instal·lada superior a 50 MW per atribuir la competència d'autorització a l'Estat era conforme a l'article 149.1.22 CE únicament «en la mesura en que coincideix materialment» amb els criteris expressament previstos en la norma constitucional, és a dir, el caràcter extracomunitari o bé de l'aprofitament o bé del transport de l'energia produïda en una instal·lació. Aquesta interpretació es va recollir en el DCGE 7/2014, de 27 de febrer, en relació amb l'article 3.13.a de la Llei del sector elèctric vigent.

Ara bé aquesta interpretació conforme que es va efectuar en relació al precepte legal no pot ser mantinguda ni aplicada a l'article 35.1.a.i del Reial decret perquè, en primer lloc, els reglaments no tenen la presumpció de constitucionalitat que s'ha de reconèixer a les lleis; i, en segon lloc, aquest tipus d'instrument normatiu té per objecte, precisament, desenvolupar les previsions de la llei, tot precisant-les de la manera més adequada, de manera que el precepte reglamentari qüestionat hauria d'haver integrat en la seva redacció els elements que conformen la interpretació del bloc de la constitucionalitat realitzada per la STC 181/2013, i recollida pel DCGE 7/2014.

Conseqüentment, el precepte analitzat hauria d'haver incorporat la regla de la potència instal·lada com un criteri complementari i no substitutiu, de manera que pogués ser utilitzada en els casos en què tècnicament no es pot determinar amb seguretat si l'energia produïda per la instal·lació és aprofitada o no fora del territori de la comunitat autònoma on està situada. En lloc d'això, ha mantingut aquest criteri de forma exclusiva i exclouent, fet que determina que es vulnerin els articles 133.1.a EAC i 149.1.22 CE.

Quarta. *La disposició final primera del Reial decret 413/2014, de 6 de juny, en relació amb els articles 30 i 35.1.a.i, és contrària als articles 133.1 EAC i 149.1.22 CE.
Adoptada per unanimitat.*

La disposició final primera, que invoca com a títols habilitants els previstos en els subapartats 13, 22 i 25 de l'article 149.1 CE, en la mesura que dona empara als articles 30 i 35.1.a.i del

CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES DE CATALUNYA

Reial decret, lesius de les competències de la Generalitat reconegudes per l'article 133.1 EAC, no es conforme amb el bloc de constitucionalitat.

Barcelona, 15 de setembre de 2014